

Ο Βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

«Εύρων δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄνάριον ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου» (Ιωάν. 12, 14-15)

«Ο Ἰησοῦς εἶχε βρεῖ ἓνα γαῖδουράκι καὶ κάθισε πάνω του, ὅπως λέει ἡ Γραφή· Μὴ φοβᾶσαι θυγατέρα μου, πόλη τῆς Σιών· νά ποὺ ἔρχεται σ’ ἐσένα ὁ βασιλιάς σου, σὲ

γαϊδουράκι πάνω καθισμένος»

Την Μεγάλη Εβδομάδα δεσπόζει στην πνευματική παράδοση της πίστης μας το όνομα «βασιλιάς», το οποίο αποδίδεται συνεχώς στον Χριστό. Εισέρχεται στην αγία πόλη Ιερουσαλήμ ως ο βασιλιάς της. Βγάζει από τον ναό τους εμπόρους που τον έχουν μετατρέψει σε σπήλαιο ληστών με τον τρόπο ενός βασιλιά: μια εξουσία στην οποία ουδείς μπορεί να αντισταθεί, καθώς παίρνει στα χέρια του μαστίγιο και αναποδογυρίζει όλα τα τραπέζια των συναλλασσομένων. Με έναν λόγο Του κάνει την όμορφη εξωτερικά, αλλά άκαρπη συκή, να μην βγάλει καρπούς εις τον αιώνα. Ως βασιλιάς που κανείς δεν μπορεί να Του αντισταθεί, επιτιμά τους υποκριτές γραμματείς και Φαρισαίους. Ως βασιλιάς της αγάπης και της αλήθειας παραδίδει το σώμα και το αίμα Του στους μαθητές Του, τους διδάσκει για τελευταία φορά, προσεύχεται και είναι αποφασισμένος να πει το ποτήρι του πάθους μέχρι τέλους. Ως βασιλιάς απαντά στους δικαστές Του, τον Άννα και τον Καϊάφα. Ως βασιλιάς δείχνει στον Πιλάτο ότι η επίγεια εξουσία έχει δύναμη επάνω στον εαυτό Του, μόνο όσο το θελήσει ο ουρανός. Ως βασιλιάς κακοποιείται από τους στρατιώτες του Πιλάτου. Ως βασιλιάς καταδικάζεται σε θάνατο. Η επιγραφή επάνω στον Σταυρό για βασιλιά των Ιουδαίων μιλά. Ως βασιλιάς δίδει την άφεση στους σταυρωτές. Ως βασιλιάς λαμβάνει τιμές από την φύση, από τον ήλιο που κρύβεται και την γη που σαλεύεται. Ως βασιλιάς θα υποσχεθεί στον ληστή ότι θα τον έχει μαζί Του στην βασιλεία Του. Ως βασιλιάς θα παραδώσει το πνεύμα Του, με εκείνο το μοναδικά συγκλονιστικό «τετέλεσται». Ως βασιλιάς θα αποκαθλωθεί από τον Σταυρό, με εκατό λίτρα σμυρναλόης, ποσότητα γενναιοδωρίας και μεγάλης αξίας, από τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο. Ως βασιλιάς θα ταφεί σε καινούργιο μνήμα και ο τάφος Του θα φυλαχτεί από τους στρατιώτες, όπως γίνεται σε επιφανή πρόσωπα. Ως βασιλιάς, τέλος, θα αναστηθεί εκ νεκρών, διότι η βασιλεία Του είναι βασιλεία ζωής και ανάστασης και όχι βασιλεία που νικιέται από τον θάνατο.

Οι άνθρωποι, όταν ακούμε το όνομα «βασιλιάς», έχουμε στον νου μας παλάτια, υπηκόους, δόξα, δύναμη, πόλεμο, όπλα, χρήματα, αγαθά, πολύτιμα πετράδια και ρούχα, έναν κυρίαρχο σε μια πολιτεία, όπου όλοι πέφτουν στα πόδια του. Στην πραγματικότητα, βασιλιάς είναι αυτός που έχει την ευθύνη για τον λαό του, να του προσφερθεί, να τον διακονήσει με αγάπη, ώστε να υπάρχει ισορροπία, πρόοδος, ευνομία, άμυνα απέναντι σε εχθρούς και να μπορεί ο λαός του να αισθάνεται ασφαλής. Η ικανοποίηση του λαού καθιστά έναν βασιλιά καλό και σημαντικό. Όσο ο βασιλιάς έχει στον νου του να διακονήσει με αγάπη τον λαό, να τον οδηγήσει στην αληθινή πρόοδο, τόσο πιο λαοφιλής αισθάνεται και πιο σημαντικός για την ζωή των ανθρώπων. Ο βασιλιάς είναι, στην πραγματικότητα, παιδαγωγός. Είναι ο ηγέτης, ο μπροστάρης της πολιτείας στην οποία τέθηκε ως επικεφαλής. Είναι εκείνος που ανοίγει δρόμους και γίνεται το παράδειγμα. Μπορεί να απολαμβάνει, αλλά δεν κοιμάται. Οφείλει να αγρυπνεί και να τον συνέχει η έγνοια και για τον τελευταίο υπήκοό του. Και γνωρίζουμε όλοι παραδείγματα και

καλών και κακών αρχόντων, για τους οποίους την τελική απόφαση βγάζουν ο λαός και η ιστορία.

Η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα που εορτάζουμε την Κυριακή των Βαΐων, έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός βασιλιά, αλλιώτικου όμως. Έχει αναστήσει τον Λάζαρο. Έχει δώσει τα διαπιστευτήριά Του με την διδασκαλία και τα άλλα θαύματα. Είναι ο βασιλιάς της αγάπης και της ανάστασης. Αυτή είναι όχι μια προγραμματική διακήρυξη, αλλά η εφαρμοσμένη στην πράξη αρχή της βασιλείας Του. Ήρθε για να δείξει στους ανθρώπους ότι η αγάπη είναι ο υπέρτατος δρόμος και τρόπος σ' αυτή την ζωή και ότι η ανάσταση είναι η μεγαλύτερη δωρεά που θα μας δώσει. Θα καταργήσει τον θάνατο. Ο δρόμος όμως αυτός περνά μέσα από την ταπείνωση. Θα εισέλθει στα Ιεροσόλυμα όχι ως κοσμικός βασιλιάς που νίκησε σε πόλεμο και παρελαύνει καβάλα σε άλογο, αλλά πάνω σε ένα ταπεινό γαϊδουράκι, δείχνοντας ότι η βασιλεία Του είναι βασιλεία πραότητας, υπομονής, αγάπης, θυσίας, φορτώματος του βάρους όλων των ανθρώπων, τόσο των αμαρτιών μας, όσο και των αγωνιών και θλίψεων και απωλειών μας, που ζητούν παρηγοριά. Και η υποδοχή από τους ανθρώπους, από τα παιδιά και τους μεγάλους, που ζητωκραυγάζουν, αν και δεν έχουν καταλάβει στην πραγματικότητα ποιος είναι και γι' αυτό θα Τον σταυρώσουν, είναι ένα σημάδι απόλυτης αποδοχής του Προσώπου εκείνου που ήρθε να μας δώσει την σωτηρία από τον έσχατο και μόνιμο εχθρό μας: τον θάνατο, είτε αυτός εκφράζεται με τον σωματικό είτε με τον πνευματικό τρόπο της αυτοθέωσης και της άρνησης του Θεού.

Το παράδοξο είναι πως δεν ζητά από εμάς να γίνουμε υπήκοοί Του, αλλά πιστοί. Δηλαδή να Τον εμπιστευθούμε, να Τον ακολουθήσουμε στον δικό Του δρόμο της αγάπης και της ταπείνωσης, μολονότι γνωρίζει καλά την πτώση και την αδυναμία μας. Τίποτε δεν Τον εμποδίζει να μας αγαπά, να μας συγχωρεί και να ανοίγει την αγκαλιά Του. Ας Τον υποδεχτούμε στην ζωή της Εκκλησίας ως τον δικό μας βασιλιά και ας Τον μιμηθούμε, όσο μπορούμε, στην αγάπη και την ταπείνωση!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/3M57oFI>